

Posudek oponentky diplomové práce

Autorka diplomové práce: **Denisa Dočkalová**
Název diplomové práce: **Právní postavení dítěte ve vztahu k registrovanému partnerství**
Oponentka diplomové práce: **JUDr. Kristýna Spurná**

Diplomová práce byla v souladu s pokynem děkana č. 23D/2011 ze dne 2. 8. 2011, kterým se stanoví postup při ověřování originalnosti vysokoškolské kvalifikační práce, prověřena antiplagiátorským programem THESES, který nevykázal shodu diplomové práce s jinými díly.

Autorka předložila diplomovou práci zabývající se poměrně kontroverzním tématem, ale se stále aktuálnější problematikou postavení dítěte ve vztahu k registrovanému partnerství. Nelze přehlédnout, že práce je kompilátem, čemuž odpovídá i rozsáhlý poznámkový aparát, ale jde o kompilát velmi zdařilý.

Diplomová práce sestává z úvodu, pěti samostatných kapitol, závěru a cizojazyčného resumé. Diplomová práce je zpracována na 69 stranách, splňuje tedy stanovený rozsah. Je patrné, že autorka věnovala korektuře dostatek času, neboť práce je z formálního hlediska na velmi dobré úrovni, obsahuje pouze malé množství překlepů, gramatických nedostatků či chyb v interpunkci. Oponentka kladně hodnotí také to, že autorka pro tzv. nový občanský zákoník vytvořila zkratku OZ, nikoli dnes stále běžně používané NOZ s ohledem na to, že občanský zákoník již není třeba odlišovat od jiného platného a účinného občanského zákoníku.

Práce je doplněna formálně správným a rozsahově bohatým seznamem použité literatury. Autorka čerpala nejen z odborné knižní a časopisecké literatury, právních předpisů, důvodových zpráv a z internetových zdrojů, ale také ze zahraničních zdrojů, návrhů zákonů, komentářů a stanovisek. V této souvislosti lze kladně ohodnotit přístup autorky k soudní judikatuře. Byť nejsou soudní judikáty v konkrétní kauze v českém právním prostředí pramenem práva, mají svůj nesporný význam a práce s nimi by měla být nejen pro pisatele diplomové práce naprosto běžnou rutinou. Autorka přitom osvědčuje jak orientaci v judikatuře, tak schopnost judikatorní závěry dobře chápat, zpracovat a vyhodnotit. Dá se tedy konstatovat, že při psaní autorka prokázala dobrou schopnost pracovat s vybranou literaturou a neuchýlila se k pouhému přepisu delších pasáží jiných autorů, ačkoliv práce je z větší části kompilátem.

Pokud jde o poznámkový aparát v práci využitý, ten svým rozsahem odpovídá charakteru práce a způsobu práce autorky s označenými prameny – autorka pracuje s poznámkovým aparátem kvalitně a poznámky pod čarou plní tu funkci, kterou mají v odborném textu plnit.

Autorka se řádně držela zvoleného tématu. V úvodu čtenáři nastínila samotnou problematiku a provedla stručný exkurz do historie a genetiky. V prvních dvou kapitolách se autorka zabývala samotnou právní úpravou a tím, jaké snahy a procesy o přijetí zákona o registrovaném partnerství v České republice předcházely, dále se věnuje rozdílu mezi manželi a registrovanými partnery vyplývajícím z rozdílné právní úpravy. Konkrétním zvoleným tématem, stěžejní částí, se autorka

zabývala ve třetí kapitole. Tuto kapitolu autorka rozdělila do několika subkapitol. V první subkapitole autorka definovala pojem dítě a jeho právní zakotvení. V této souvislosti lze kladně hodnotit, že autorka upozornila nejen na zákony České republiky, ale věnovala se poměrně rozsáhle i mezinárodním dokumentům. V jednotlivých dalších subkapitolách autorka popisuje, jak se může dítě v registrovaném partnerství ocitnout. Zabývá se možnostmi přirozeného početí (z předchozího heterosexuálního vztahu, pohlavním stykem lesbické ženy za účelem oplodnění), asistovanou reprodukcí, možnostmi náhradního mateřství, svěřením dítěte do péče jiné osoby, poručenstvím, pěstounskou péčí a osvojením.

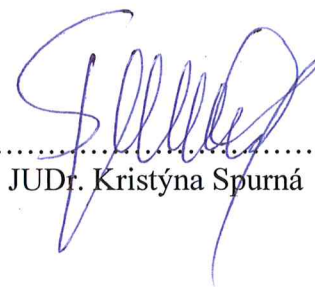
Komparací naší právní úpravy problematiky právního postavení dítěte v registrovaném partnerství s jinými státy Evropy se autorka zabývala ve čtvrté kapitole. Oponentka pozitivně vnímá autorkou vybrané země, konkrétně se jedná o Dánsko, o kterém se dá hovořit o jakémsi průkopnickovi právní úpravy soužití osob stejného pohlaví, a Polsko, které lze považovat za druhý extrém. Polsko je značně konzervativní v otázce dané problematiky a patří mezi země, které soužití osob stejného pohlaví nikterak právně neupravují. Kromě již zmíněných zemí se autorka ve své práci stručně zmínila o právní úpravě v Německu, Rakousku a na Slovensku. V páté kapitole se autorka pokusila o nástin budoucí právní úpravy. V rámci úvah de lege ferenda autorka mimo jiné uvedla nejčastější argumenty proti a pro výchovu dětí v registrovaném partnerství, a dále zmínila průzkum agentury Sten/Mark z února 2015 a jeho výsledky. Závěrem autorka doporučuje, aby bylo v České republice uspořádáno referendum, ve kterém by se rozhodlo o možnosti adopce registrovanými partnery, a v neposlední řadě autorka podpořila možnost lesbické ženy podstoupit asistovanou reprodukci na území České republiky.

Práci lze považovat za komplexní a přehlednou. Jednotlivé kapitoly a podkapitoly na sebe logicky navazují. Práce je dostatečně přehledná a pro laického i pro kompetentního čtenáře dobře srozumitelná. Vyzdvihnout je třeba práci s judikáty, diplomantka neopomněla ani aktuální nálezy Ústavního soudu ČR a rozhodnutí Evropského soudu. Práce obsahuje i názory autorky na právní úpravu, byť v některých případech se jedná o názory třetích osob, nikoli jí samotné. Nebojí se však sporné body čtenářům předestřít a vždy se snaží přiklonit se k jedné či druhé straně. Obecně je vidět, že autorka problematiku pochopila a snažila se ji čtivým způsobem podat čtenářům.

Autorka se prakticky nedopouští věcných chyb a nepřesností. Způsob jejího vyjadřování je vesměs srozumitelný a adekvátní zpracovávané problematice. To by však mělo být u práce obdobného charakteru samozřejmostí.

Předloženou práci doporučuji k ústní obhajobě a předběžně ji hodnotím jako výbornou až velmi dobrou v závislosti na průběhu obhajoby.

V Plzni dne 4.5.2016

.....
JUDr. Kristýna Spurná